

Η Ελλάδα, το χρέος και τα νέα αφεντικά

Ο καθηγητής Νίκος Κοτζιάς αναλύει στο νέο του βιβλίο την ευρωπαϊκή αυτοκρατορία, τη γερμανική πρωτοκαθεδρία και πώς παραδόθηκε η χώρα στους δανειστές

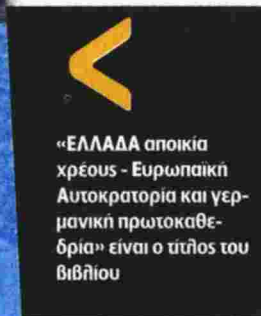
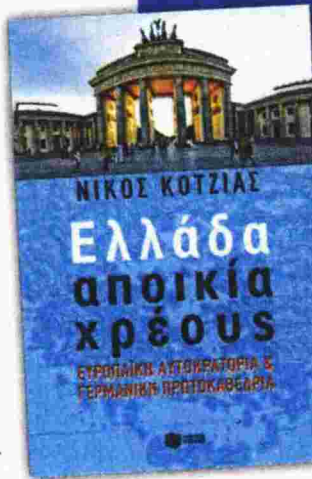
Οι κυρίαρχες ομάδες στην Ελλάδα έχουν υποταγεί με ραγιαδισμό στον ξένο παράγοντα, αποφεύγοντας να προωθήσουν στο εσωτερικό της χώρας την κοινωνική συναίνεση. Νιώθουν περισσότερο ως "υπερεθνικές ελίτ" που μπορούν, μέσω της παράδοσης της χώρας σε τρίτους, να σώσουν το τομάρι τους, παρά ως κοινωνικές ομάδες εμποδωμένες στον εθνικό χώρο», εκτιμά ο καθηγητής Νίκος Κοτζιάς στο νέο του βιβλίο «Ελλάδα αποικία χρέους - Ευρωπαϊκή Αυτοκρατορία και γερμανική πρωτοκαθεδρία», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

«Ο υπερδανεισμός που έκαναν, τα μαύρα χρήματα που εξάγουν στο εξωτερικό, η φοροκλοπή και φοροδιαφυγή, το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, όλα αυτά είναι αιτίες διατάραξης της συσσωρευσης μέσα στην Ελλάδα. Αυτή είναι και η κύρια αιτία που η Ελλάδα βρέθηκε χωρίς δυνάμεις και ρευστότητα μέσα στην κρίση και πηγή εμβάθυνσης της τελευταίας. Μέσα σ' αυτή την κατάσταση κατέφυγαν στα "ξένα αφεντικά". Μετακίνησαν την Ελλάδα σε νέα αφεντικά. Αναβαθμίστηκε η παρουσία της Γερμανίας, αν και στα ζητήματα ασφαλείας οι ΗΠΑ είναι πάντα παρούσες. Αντί οι κυβερνώντες στην Αθήνα να αξιοποιήσουν τις αντιθέσεις των μεγάλων, περιορίστηκαν στο να επιλέγουν σε κάθε φάση το κύριο αφεντικό. Έτσι όπως γινόταν την εποχή της φεουδαρχίας στη Δυτική Ευρώπη».

Επεμβάσεις από το εξωτερικό

Η Real news -στην ύλη της οποίας έχει πολλές αναφορές στο βιβλίο του ο συγγραφέας- προδημοσιεύει μέρος του βιβλίου.

«Σε μια εποχή που η Ευρώπη άλλαζε, η Ελλάδα βρέθηκε με ηγεσίες που δεν είχαν αντιληφθεί ούτε συνειδητοποιήσει αυτές τις αλλαγές. Δεν κατανόησε ούτε τον ανερχόμενο οικονομικό εθνικισμό της Γερμανίας και τη μετατροπή

«ΕΛΛΑΔΑ αποικία χρέους - Ευρωπαϊκή Αυτοκρατορία και γερμανική πρωτοκαθεδρία» είναι ο τίτλος του βιβλίου

της σε αυτοκρατορικό κράτος, το οποίο διέθετε πλέον την πρωτοκαθεδρία στην Ε.Ε. Αυτό ήταν το πλαίσιο εντός του οποίου η κρίση του 2008 κτύπησε με σφοδρότητα την Ελλάδα.

Η κρίση θεωρήθηκε ως η ευκαιρία ανατροπής των εσωτερικών συσχετισμών εξουσίας με επεμβάσεις από το εξωτερικό. Από την πλευρά του το Αυτοκρατορικό κέντρο (EAT) αφενός μεν φρόντισε να διασφαλιστούν οι πληρωμές προς τους δανειστές, αφετέρου δε να αποκτήσουν αυτοί μαζί με το EAT συνολικά δικαιώματα επί της εσωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, στο δημόσιο και τον ορυκτό της πλούτο.

Να αποκτήσει δικαιώματα διοίκησης στο εσωτερικό της Ελλάδας. Όλα αυτά, σε παραλλαγές, εφαρμόστηκαν αργότερα (ή έγινε προσπάθεια εφαρμογής) και σε άλλες υπερχρεωμένες χώρες, όπως στην Κύπρο, στην Ισπανία και ιδιαίτερα στην Πορτογαλία.

Σε όλες τις περιπτώσεις το κύριο δεν ήταν η ανακούφιση της οικονομίας και των πληθυσμών των δοκιμαζόμενων από την κρίση κρατών αλλά ο έλεγχός τους με μεθόδους, εργαλεία, δομές, προσωπικό που παραπέμπουν απευθείας στις γνωστές κατασκευές που εμπεριέχει και προωθεί μια αυτοκρατορία. Όσο περισσότερο μελετούσα την ιστορική πείρα και τη συνέκρινα με ιστορικά γεγονότα και πρακτικές στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες χώρες του Νότου τόσο περισσότερο πειθόμουν ότι μπροστά μας εξελίσσεται μια τάση μετατροπής της Ε.Ε. σε αυτοκρατορία και της Ελλάδας σε αποικία χρέους.

Η κρίση εκδηλώθηκε με τη μεγαλύτερη σφοδρότητα στην Ελλάδα, ως κρίση ελλειμμάτων που "χάρη" στην πολιτική της τρόικα μετατράπηκε σε κρίση χρέους».